

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, 20 Δεκεμβρίου 1892

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 23

**ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ**

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις " 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ρωσσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ, νεωτάτη μυθιστορία Ἰουλίου Μαυροῦ, (μετὰ εἰκό-
νων), μετάφρ. Β'. — Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΓΕ ΒΟΝΕ, μυθιστορία Ἑ-
κτωροῦ Μαλῶ, μετάφρ. Κ. — ΗΤΟ ΑΘΩΑ, διήγημα ἐκ τοῦ
Ἰταλικοῦ Π. Α. Βάλλου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΕΤΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 40

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς
τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤῶΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ-
ΤΩΝ» εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν,
γραμμικοστίμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων,
συναλλαγμάτων κ.λ., κτλ.

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΥΡΟΥ

Βοήθειαν, ἐφώνησε, βοήθειαν!... Πνίγεται, ἀποθνήσκει!!! (Σελὶς 149).

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ

Μυθιστορία ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

[Συνέχεια]

— Θα έτρωμάζετε εκ των σκέψεων αϊτινες μοι επέρχονται, κύριε, αν ήδύνασθε ν' ανεγινώσκατε εντός της καρδιάς μου.

— Και προς τί, διά μίαν πληγήν, ή οποία ούτε σοβαρά μάλιστα φαίνεται, διότι αισθάνομαι έμαυτόν καλλίτερα, προς τί λέγω, τὸ μελοδραματικὸν αὐτὸ ὕψος; Μή τυχὸν σκέπτεσθε ὅτι ὑπῆρξα τὸ θῦμα ἀποπείρας δολοφονίας;

— Ίσως.

— Λοιπόν, ἔστω, ὑποθέσατέ το.

— Τότε, διατί δὲν καθιστάτε ἐνήμερον τὴν δικαιοσύνην;

Ἡ λέξις «δικαιοσύνη» εἶχε τὴν ιδιότητα τοῦ νὰ συγκινή παραδόξως τὸν Δαγκιέρ. Ἐταράχθη.

Ἀπέμεινε σιωπηλός, τὸ ἐξηγριωμένον του βλέμμα περιεφέρετο ἀπὸ τοῦ Γεράρδου εἰς τὰ ἐνδύματά του.

Καὶ ἐσιώπα.

— Αὐτό, κύριε, εἶπεν ἐν τέλει, ἀφορᾷ ἐμὲ καὶ μόνον. Εἶμαι κύριος τῶν πράξεών μου. Ὑποθέσατε ὅτι ὑπῆρξα τὸ θῦμα ἀποπείρας δολοφονίας.

— Ὑπάρχει ἐνοχος, πρέπει νὰ τιμωρηθῇ.

— Εἶμαι ὁ μόνος κριτὴς τούτου, σὰς ἐπαναλαμβάνω. Ὑποθέσατε τοῦτο προελθὸν ἀπὸ ἐκδίκησιν... Ὑποθέσατε ὅτι ἡ ἀπόπειρα δὲν ἐγίνετο ἐπὶ λόγῳ κλοπῆς ἀπλῆς, ἀλλὰ ἐκ λόγων ἀτομικῶν μεταξὺ δύο ἀνδρῶν... ὑποθέσατε τέλος, — κουράζομαι νὰ ὁμιλῶ τόσον, — ὅτι πρόκειται περὶ τιμῆς τρίτου προσώπου, περὶ γυναικός, ἀν' ἀγαπάτε... δὲν βλέπετε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅτι τὸ μυστικὸν δέον νὰ ταφῇ μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν... τοῦ πληγωθέντος καὶ τοῦ ἄλλου;

Ὁ Γεράρδος ἠτένισε προσεκτικῶς τὸν Δαγκιέρ.

Ἀναμφιβόλως, ὅ,τι εἶπεν ἦτο πιθανόν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὰ λεγόμενά του ἦσαν ἐπιτηδεύεις ἐξευρημένα... Ἀλλ' ἦσαν ἡ ἀλήθεια;

Ὁ ἱατρὸς ἀμφέβαλλε περὶ τούτου.

Ἀπόφασιν ἔλαβε νὰ διαλευκάνῃ τοὺς ἐνδοιασμούς του.

Πρὸς τὸ παρόν, δὲν εἶχεν ἢ ν' ἀπεσύρετο.

Ἀλλ' ἀπερχόμενος, δὲν ἐλησμόνησε νὰ παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὴν σφαῖραν.

— Θα παραγγείλω εἰς τὸν θαλαμηπόλον τοῦ κ. Βωφόρτ νὰ προσέχη μὴ λάβῃτε ἀνάγκην τινός πράγματος. Θα σὰς στείλω ἐντός τῆς ἡμέρας μίαν νοσοκόμον.

— Ἡ νοσοκόμος θα μοι εἶναι ἐπαρκής. Αἰσθάνομαι ὅτι θ' ἀποκοιμηθῶ καὶ περιττός μοι εἶναι ὁ θαλαμηπόλος.

— Ἔστω. Θα τῷ συστήσω ἐν τούτοις νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ τοῦ μαγειρείου μὲ τὸ ὅποιον συγκοινωνεῖ, νομίζω, ὁ θαλαμὸς σας διὰ κωδωνίσκου. Εἰς τρόπον ὥστε μὲ πρῶτην πρόσκλησιν...

— Εὐχαριστῶ, ἱατρί, προνοεῖτε περὶ ὧλων.

— Θα ἐπανέλθω αὔριον τὸ πρωί.

— Θα μ' εὔρητε εἰς καλλιτέραν κατὰστασιν, ἐλπίζω.

— Ἐγὼ εἶμαι περὶ τούτου βέβαιος, κύριε Δαγκιέρ. Ἐντάμωσιν!...

Καὶ ἐπῆλθε.

Συνέστησεν εἰς τὸν Γιάννην νὰ μὴ ἀπομακρυνθῇ.

Ὁ Δαγκιέρ, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἱατρὸς ἐκλείσει τὴν θύραν ἠνόρθωσε τὴν κεφαλὴν ἵνα τὸν ἀκούσῃ ἀπερχόμενον.

Ἡ ὄψις του, περικυβητὴ ἐκ τῆς μεγάλης ἀπωλείας αἵματος ἦν ὑπέστη, ἐνεψυχώθη ἐν τούτοις ἤδη. Ἡ ἀναχώρησις τοῦ ἱατροῦ ἐφαίνετο ἀποδίδουσα αὐτῷ τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν ζωὴν.

Ὡς ἐβεβαιώθη, ὅτι ὁ Γεράρδος δὲν θὰ ἐπέστρεφεν, ἠγέρθη βραδέως μετὰ κόπου.

Ὅτε εὗρεθ' ὄρθιος, ἐκλονίσθη, ἡ ἀδυναμία του ἦτο ὑπέρμετρος.

Ἐφερε τὰς χεῖρας εἰς τοὺς ὀφθαλμούς.

Τῷ ἐπῆλθε σκοτοδίνη.

Ἠναγκάσθη νὰ ἐξαπλωθῇ δι' ὀλίγα λεπτά ἐπὶ τῆς κλίνης.

Εἶτα διέτρεξε τὸν θάλαμον, ὑποβασταζόμενος ἐκ τῶν ἐπίπλων, ἐκλείδωσε τὴν θύραν.

Βέβαιος ὅτι παρ' οὐδενός θὰ ἠνωχλεῖτο, ἔλαθεν ἐν πρὸς ἐν τὰ ἐνδύματα ἅτινα ἀπέθηκεν ἐπὶ τινος γωνίας, τὰ ἐξήτασεν ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ δυνόντος ἡλίου τὰς εἰσδύουσας διὰ τοῦ παραθύρου.

— Ἄν τ' ἀνεύρισκον αὐτά, ἐψιθύρισε, πῶς θὰ ἐδικαιολογῶν τὴν κατὰστασιν εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκονται... Ὑπάρχουν ἄνθρωποι οἱ ὅποιοι θ' ἀνεκάλυπτον ἐπ' αὐτῶν τὸν πηλὸν τοῦ ὄσσους τῆς Ἀλλάτης. Αὐτὸς ὁ ἀναθεματισμένος ἱατρὸς τὰ πάντα εἶδε, καὶ μὲ ἐπιμονὴν ἡ ὅποια πολὺ μ' ἐστενοχώρησε. Ἀλλὰ τίποτε δὲν ἀντελήφθη. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οὐδὲν θὰ ἐκστομίση. Καὶ ἔπειτα, ἀν' ἐθέλῃ νὰ παραβῇ, ὅ,τι τὸ ἐπάγγελμά του τῷ ἐπιβάλλει, ἔχω μέσον διὰ τοῦ ὁποίου νὰ τὸν ἐμποδίσω νὰ ὁμιλήσῃ...

Ἀπέμεινε ρεμβώδης ἐπὶ πολὺ, τὴν κεφαλὴν κλίνων ἐπὶ τοῦ στήθους.

— Ἀλλόκοτος τύχη! ἐψιθύρισεν... Ὁ Γεράρδος εἶνε υἱός μου! Καὶ εὐρίσκομαι εἰς χεῖρας του... Θα ἠδύνατο νὰ μὲ καταστρέψῃ, ἐὰν ἐμάντευεν! ἄλλ' εἶτε μαντεύση εἶτε μὴ, θὰ σιωπήσῃ... Ἐμπρός, ἄς ἐξαφανίσωμεν πρὸ παντός ἄλλου πᾶν τὸ ἱκανόν νὰ προδῶσῃ τὴν πληγὴν μου...

Οὕσης ὑγρασίας, ὡς ἐκ τῆς ἐποχῆς, ὁ Δαγκιέρ παρσκευάσας τὴν πυράν του. Ἐν μόνον πυρεῖον ἤρκει ἐπ' αὐτῆς ἵνα ἀνέιδε λαμπρῶς τὰς φλόγας τῆς.

Μετ' οὐ πολὺ ἡ πυρὰ ἀνέιδε τὴν φλόγα τῆς ἐν τῇ ἐστίᾳ μετ' ἡχηροῦ τριγμοῦ.

Μὲ μαχαίραν θηρευτικὴν ἐξέσχισε κατὰ μακράς καὶ λεπτάς λωρίδας ἐν ἑκαστὸν τῶν χαμαὶ ἐρριμμένων ἐνδυμάτων του, καὶ ρίπτων αὐτάς εἰς τὸ πῦρ, τὰς ἀνεκίνει ἵνα τάχιστα καίωνται. διὰ τῆς σιδηρᾶς λαβίδος.

Ἐξηφάνισεν οὕτω πῶς τὸν ἐπενδύτην, τὸ ἐσκαρδόν, τὸ βραχίον καὶ τὸ ὑποκάμισον. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑποδήματα, περιωρίσθη εἰς

τὸ νὰ τὰ ἐκπλύνῃ, εἶτα ἐπρόντισε νὰ χύσῃ εἰς ἀσφαλὲς μέρος καὶ τὰ ὕδατα τῆς λεκάνης.

Ἐκαυσεν ἐπίσης τὰ πανία τὰ ὅποια ἐπιστρέψας εἶχεν ἀναποθέσει ἐπὶ τῆς πληγῆς.

Τὰ πάντα ἔληξαν.

Τώρα ἠδύνατο νὰ ἤρχετο ὅστις ἤθελε. Τὰς ἐπὶ τῶν σκεπασμάτων κηλίδας δύσκολον ἦτο νὰ τὰς διέκρινέ τις. Μὲ ὀλίγην προσοχὴν θὰ ἐξηλείφοντο καὶ αὐταί.

Ἐπέστρεψε πρὸς τὴν κλίνην του. Ἦτο ἐξηνητημένος. Ἐκλείσει τοὺς ὀφθαλμούς. Καίρὸς ἦτο νὰ κατεκλινετο, διότι ἔχανεν ἤδη τὰς αἰσθήσεις του.

Ἡ λιποθυμία του διήρκεσεν ἐπὶ μακρόν.

Τέλος συνῆλθε.

— Θεέ μου πόσον εἶμαι ἐξησθηνημένος! ἐψιθύρισε!... Τί τρομερὰ καὶ φρικώδης νύξ! Καὶ πόσον ταχέως γηράσκει κανεὶς εἰς ται-αύτας ὥρας... Εἶμαι ἐξησθηνημένος... ἐν τούτοις εἶμαι καλῆτερα... καλὸν πρᾶγμα εἶνε ἡ ζωὴ... Μοι φαίνεται ὅτι θὰ φάγω μὲ ὀρεξιν.

Ἐσήμανεν.

Ὁ θαλαμηπόλος μετὰ παρέλευσιν λεπτῶν τινῶν ἐπεφάνη.

— Ὁ κ. Δαγκιέρ ἀγαπᾷ τίποτε; ἡρώτησεν.

— Ἦθελα ζωμόν, καὶ ὀλίγον ψιτὸν κρύον μὲ ἓνα δάκτυλον κρασί τῆς Βουργουνδίας...

— Θα ὑπηρετήσω τὸν κύριον... Ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὸν κύριον, διότι τὸν ἔκαμα νὰ περιμένῃ ὀλίγα λεπτά, ἀλλὰ τόσον μοῦ ἀπησχόλει τὴν προσοχὴν ὅ,τι ἔχω μάθει.

— Ἀλλὰ τί;

— Αἱ! κύριε, οἱ ἄνθρωποι τῆς δικαιοσύνης εὐρίσκονται αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὴν ἑπαυλιν. Φαντασθῆτε, ἀπόψε ἐφόνευσαν τὸν κ. Βαλόν, ἐνῶ ἐπερνοῦσε ἀπὸ τοῦ ὄσσους τῆς Ἀλλάτης, καὶ παρ' ὀλίγων νὰ φονεύσουν μαζὺ καὶ τὸν κύριόν μου. Μία σφαῖρα τὸν βροῖκε στὸ κεφάλι, τὸ εὐτύχημα ὅτι δὲν τὸν ἐπλήγωσε σοβαρά!

— Καὶ τί κάμνει ἡ δικαιοσύνη εἰς τὴν ἑπαυλιν τοῦ Βωφόρτ;

— Ἐν πρώτοις, ἔφεραν τὸν κύριον. Ὁ κύριος εἶχε φύγει μαζὺ μὲ τὸν κ. Βαλόν, συνεπῶς δὲν εἶχε τὸ ἀμάξι του, καὶ ὡς ἐκ τῆς πληγῆς του δὲν ἤμποροῦσε νὰ ἐπιστρέψῃ πεζῇ ἰδῶ.

— Ἀλλ' αὐτὸ εἶνε φυσικώτατον. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ταράττηται.

— Μόνον, ἤκουσα ἀρίστως νὰ γίνεταί λόγος διὰ τὸ περιστροφόν. Ὁ κύριός μου ἐφαίνετο πολὺ στενοχωρημένος, καθὼς καὶ ὁ κ. Γεράρδος.

— Ἀ! ὁ κ. Γεράρδος εὐρίσκεται ἀκόμη ἰδῶ;

— Συνήντησε τοὺς κυρίους οἱ ὅποιοι ἤρχοντο ὅτε αὐτὸς ἐφευγεν ἀπὸ σᾶς. Ἐπέστρεψε μαζὺ των.

— Ὁ κ. Βωφόρτ δὲν ἐζήτησε νὰ μὲ ἰδῇ;

— Ὁχι, μέχρι τῆς στιγμῆς.

— Ἄν ἐρωτήσῃ, θὰ τῷ εἶπῃς ὅτι, ἀδιθετήσας, ἔπεσα εἰς τὴν κλίνην καὶ ἀναπαύομαι.

— Ἐννοεῖται, κύριε. Αὐτὸ ἄλλως τε εἶνε καὶ ἡ ἀλήθεια.

Ὁ Γιάννης ἀπεσύρθη.

— "Ἄν ὁ Βωφόρτ ἐνθυμηθῇ ὅτι ἤθελε νὰ κτυπηθῇ μαζί μου, θά ἔλθῃ ὅσον οὐπω ἐδῶ, ἀλλὰ θά μέ περιμένη νὰ σηκωθῶ. Καί ἄμα σηκωθῶ...

Πόνος ὀξύτερος ἀπὸ τῆς πληγῆς προελθὼν τῷ ἀπέσπασε κραυγὴν.

"Ἔστω ἀκίνητος ἐπὶ τινὰ λεπτά.

— Μήπως ὁ ἱατρός δὲν ἐξέβαλε τὴν σφαῖραν ; ἐσκέφθη. Ἀλλὰ ναί... αὐτὸ μὲ ἀνεκούφισε. Καί μάλιστα τὴν εἶδον εἰς χεῖράς του... τὴν ἐξήταξε... τί νὰ τὴν ἔκαμνεν ; ἂν τὴν ἐφύλαξε, σημειῖον ὅτι ἔχει ὑποψίας θετικώτερας. Ὅποιος ; Καί ἂν ἐξήτησε νὰ τὰς διευκρινίσῃ σαφέστερον... ἂν θέλῃ νὰ σχηματίσῃ βεβαιότητα... ἐχάθην.

Ἡγέρθη ἐκ νέου. περιέρχεται τὸν θάλαμον, ἀναζητεῖ πανταχοῦ.

Οὐδαμοῦ εὐρίσκει τὴν σφαῖραν.

— Θά τὴν ἐπῆρε μαζί του, ἀναμφιδόλως !... ἔ ! συμφορά !

Αἰφνης ἀκούει θόρυβον.

Ὁ θαλαμηπόλος ἐπανέρχεται μὲ τὰ ζητηθέντα, μὲ ζωμόν, κρέας καὶ οἶνον.

Εἰσέρχεται.

Ὁ Δαγκέρ ἐρρίφθη ζωηρῶς εἰς τὴν κλίνην. Ὁ Γιάννης ἔχει τὴν ὄψιν κατατεταραγμένην. Ὁ Δαγκέρ τὸ παρατηρεῖ.

— Τί συμβαίνει ;

— "Α ! κύριε ! ὁποία συμφορά ! ὁποία καταστροφή !

— Ἀλλὰ τί, λοιπόν ;

— Τὸν κύριον Βωφόρτ, τὸν καυμένον τὸν κύριόν μου !

— Τί τῷ συνέβη ;

— Τὸν ἔφερεν ὁ ἀνακριτής, κύριε.

— Ἐχει συλληφθῇ ; Ὁ Βωφόρτ ;

— Ναί, κύριε, ὡς νὰ ἦτο δυνατόν νὰ ὑπωπτεύετο κανεὶς ὅτι ὁ κύριός μου, ὁ ὑπογραμμὸς τῆς ἀγαθότητος, ἐσκότωσε τὸν Βαλόν, τὸν φίλον του ! Τί κακὸ !

Ἀπέθηκεν ἐπὶ μικρᾶς τραπέζης ὅ,τι ἐκράτει καὶ ἐξῆλθε κλείων ἡχηρῶς, ἀφοῦ ἐτοποθέτησε τὴν τράπεζαν πλησίον τῆς κλίνης τοῦ Δαγκέρ.

Καὶ ὁ Δαγκέρ μὲ βλέμμα κακοποιὸν καὶ ὠμόν μειδίαμα ἐπὶ τῶν χειλέων, ψιθυρίζει :

— Περιέργον, πόσῃ αἰσθάνομαι ὀρεξιν ;

Τί συνέβη ἐν τῇ ἐπαύλει ;

Ὁ ἀνακριτής, ὡς εἵπομεν, παρέλαθεν εἰς τὸ ἴδιόν του ὄχημα τὸν κ. Βωφόρτ ἵνα τὸν συνοδεύσῃ εἰς Κρέιλ.

Τὸν ἔφερεν εἰς τὰ ἴδια.

Ἐκεῖ ὁ Λωζιέ εἶπε :

— Δύνασθε νὰ μοὶ δείξητε τὸ περιστροφόν σας, κύριε Βωφόρτ ;

— Μετὰ πάσης χαρᾶς, εἶπεν ὁ ἀνύποπτος Βωφόρτ. Λάβετε τὸν κόπον ν' ἀναβῇτε μαζί μου μέχρι τοῦ γραφείου μου. Θά ἴδωτε ὅτι δὲν ἐψεύσθην. Μόνον ὅτι δὲν βλέπω εἰς τί ἡ παραβολὴ αὐτὴ θά σὰς χρησιμεύσῃ εἰς τὰς ἀνακρίσεις.

Ὁ δικαστὴς οὐδὲν ἀπεκρίθη.

Εἶχον καταβῇ τῆς ἀμάξης.

Εἰσῆλθον εἰς τὸν κῆπον.

Ὁ Γεράρδος διέτρεχε τὸν διάδρομον, ἀπερχόμενος τοῦ Δαγκέρ, μὲ τὴν κεφαλὴν χαμαὶ νεύουσαν, περιφρονεῖς τὸ ὕψος.

Ὁ Βωφόρτ τὸν συνήντησεν.

— Ἦλθετε διὰ νὰ μὲ ἴδωτε ;

— Ὅχι, ὁ κύριος Δαγκέρ εὐρίσκεται κλινῆς, ὑποφέρων.

— Μπᾶ ! τί ἔχει ;

— Δὲν εἰξεύρω ἀκόμη καὶ ἐγώ, εἶπεν ὁ ἱατρός μετὰ στενοχωρίας.

— Ἀσθενής ; ἐκείνος ; ἐψιθυρίζεν ὁ Βωφόρτ. Εἰς ἀχρείας ἀπατεῶν εἶνε πάντοτε ἀνανδρός. Ἄν ἀσθενεῖ, τοῦτο διότι φοβεῖται νὰ μὲ ἀντιμετωπίσῃ !

Καὶ αἰφνης σκεφθεὶς ὅτι εἶχεν ἀνάγκην μαρτύρων διὰ τὴν μονομαχίαν :

— Ἀναχωρεῖτε ;

— Ναί.

— Δὲν μοὶ παραχωρεῖτε ἐν τέταρτον ὦρας ;

— Λίαν εὐχαρίστως.

Ὁ Βωφόρτ προεπορεύετο τοῦ ἀνακριτοῦ, τοῦ Πενσὼν καὶ τοῦ Γεράρδου ἐν τῇ κλίμακί τῇ ἀγούσῃ εἰς τὸ γραφεῖόν του.

Ἐν τῷ γραφείῳ ἐκείνῳ τὴν προτεραίαν ἡ Μαρκελίνα εἶχεν ἔλθει νὰ ἐξαίτηθῇ συγγνώμην παρὰ τοῦ συζύγου της. Ἐκεῖ τὸν ἐπληροφόρησεν ὅτι εἶχε θυγατέρα λατρευτὴν, τὴν Σοφίαν.

Ἐσκέπτετο ἐκεῖ :

— Σοφία ! Σοφία ! Θά σέ ἴδω λοιπόν, θά δυνήθω νὰ σέ θλίψω εἰς τὰς ἀγκάλας μου !

Καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς ἐκείνους, οἵτινες τὸν εἶχον παρακολουθεῖν :

— Ἴδου τὸ περιστροφόν μου, εἶπε.

Καὶ κατηυθύνθη πλήρως πεποιθήσεως πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ τοίχου ἀνηρτημένην πανοπλίαν. Ἐγείρει τὸν βραχίονα ἵνα ἐκκρεμάσῃ τὸ ὄπλον ἐκ τῆς θέσεως ἐνθα τὸ ἐγνώριζεν ὅτι ἀνήρτητο... ἀλλ' ὁ βραχίων του ἀπομένει ὑψωμένος... τὸ βλέμμα του προσηλωμένον ἐπὶ τῆς πανοπλίας.

— Λοιπόν ; ἐρωτᾷ ὁ ἀνακριτής.

Ὁ Βωφόρτ κατεβίβασε τὸν βραχίονα.

Στρέφεται ὠχρός, ἀλλὰ μειδιῶν.

— Λοιπόν, κύριε, τὸ περιστροφόν δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν του ; ἀλλ' ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν... θά τὸ ἔλαβεν ὁ θαλαμηπόλος διὰ νὰ τὸ καθάρισῃ, ἐπειδὴ κάμνω καθημερινὴν αὐτοῦ χρῆσιν.

Ἐσήμανε. Προσῆλθον,

Τὸ περίεργον, ὅτι ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων ἀνδρῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Βωφόρτ, οὐδεὶς ὑπῆρχεν ὅστις νὰ μὴ διετέλῃ ὑπὸ τὸ κράτος στενοχωρίας. Ἐκαστος χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὸ αἶτιον, προσηθάνετο ὅτι σοδρόν τι θά διεδραματίζετο.

Ὁ Γιάννης παρουσιάσθη.

— Δός μοι τὸ περιστροφόν μου, εἶπεν ὁ Βωφόρτ.

— Τὸ περιστροφόν τοῦ κυρίου εὐρίσκεται εἰς τὴν πανοπλίαν, εἶπεν ὁ Γιάννης.

— Ὅχι.

— Τότε, ὁ κύριος θά τὸ ἐλθσμένησιν εἰς τὸ τραπέζι τῆς σκοποβολῆς.

— Πήγαινε νὰ ἴδῃς. Σπεῦδε. Ἀπορῶ πῶς δὲν εὐρίσκει αὐτὸ τὸ ὄπλον, εἶπε πρὸς τὸν ἀνακριτὴν. Συγγνώμην διότι σὰς κάμνω καὶ περιμύνητε.

Ὁ Λωζιέ ἔκλινεν εἰς τὸ οὖς τοῦ Πενσὼν ἐνῶ ὁ Βωφόρτ εἶχεν ἐστραμμένα τὰ νῶτα.

— Ὁ ὑπηρέτης τίποτε δὲν θά φέρῃ, εἶπε ταπεινοφώνως.

Ὁ Πενσὼν ἐφαίνετο διατελῶν ἐν ἀπορίᾳ.

— Ἀρχίζω νὰ πιστεύω, ἐψιθυρίσει.

Πέντε λεπτά παρήλθον.

Ὁ Γιάννης ἐπέστρεψεν.

Ὅλων τὰ βλέμματα ἐστράφησαν πρὸς αὐτόν.

Εἶχε κενὰς τὰς χεῖρας.

— Τίποτε δὲν βρῆκα στὸ τραπέζι. Ποῦ ἄρα γὰρ ὁ κύριος νὰ τὸ ἔχη βάλει ;

— Ἀγνοῶ. Εἶσαι βέβαιος ὅτι δὲν τὸ ἐλθσμένησιν σὺ εἰς κανὲν μέρος ἢ εἰς τὸ μαγειρεῖον ὅταν τὸ ἐκαθάριζες ;

— Αἶ ! κύριε, εἶμαι ὑπερβέβαιος. Χθὲς τὸ πρωὶ ἐκάμετε σκοποβολήν. Μίαν ὥραν ἀργότερον, εὐρίσκετο, ὡς πάντοτε, τὸ περιστροφόν καθαρισμένον καὶ εἰς τὴν θέσιν του. Τὸ ἔβαλα μάλιστα ἐκεῖ, ἐνθυμούμαι, ὀλίγα λεπτά προτοῦ ἔλθῃ ἡ γυναῖκα μὲ τὴν ὁποίαν ὁ κύριος ἐπὶ τήσῃ ὥραν εἶχε συνομιλίαν.

— Ποία γυναῖκα ;

Ὁ Βωφόρτ ἐστράφη πρὸς τὸν Γεράρδον καὶ μετὰ βεβαιότητος συγκινήσεως :

— Ἡ κυρία Μαρκελίνα Δαγκών, ἡ μήτηρ τοῦ ἱατροῦ.

— Ἡ μήτηρ μου... Ἀλλὰ τί ἤθελεν ;

— Ἦλθε νὰ μοὶ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς Σοφίας της καὶ τοῦ Ροβέρτου Βαλόν. Καὶ ἰδοὺ διατὶ συνοδεύον τὸν κύριον Βαλόν εἰς τὰ ἴδια. Συνομιλοῦμεν περὶ τῶν γάμων τοῦ υἱοῦ τοῦ μετὰ τῆς ἀδελφῆς σας, Γεράρδε.

— Καὶ ὑπὸ τίνα ιδιότητα ἀνελάβετε νὰ μεσολαβήσητε ;

— Ὑπὸ τὴν ιδιότητα φίλου τοῦ κ. Βαλόν καὶ φίλου... τῆς Σοφίας.

Ὁ θαλαμηπόλος παρενέβη.

— Ἐλεγον λοιπόν ὅτι ὁ κύριος ἔκχευε σκοποβολὴν χθὲς τὸ πρωί, καὶ ὅτι τὸ εἶχα βάλει ὀλίγο ἀργότερα εἰς τὴν θέσιν του μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κυρίου, τὸ ἀπόγευμα, ὅταν ἐσιγύριζα τὸ γραφεῖο, παρετήρησα ὅτι τὸ περιστροφόν δὲν εὐρίσκετο πλέον εἰς τὴν θέσιν του.

— Εἶσαι περὶ τούτου βέβαιος ; εἶπεν ὁ ἀνακριτής.

— Ἀπολύτως βέβαιος, κύριε.

— Καλὰ, δὲν σέ θέλομεν πλέον τίποτε.

Ὁ θαλαμηπόλος ἀπεσύρθη.

— Πῶς ἐξηγεῖτε τὴν ἐξαφάνισιν αὐτὴν, κύριε Βωφόρτ ;

— Ἀδυνατῶ νὰ τὴν ἐξηγήσω, κύριε, εἶπε γαλήνιος ὁ Βωφόρτ, τὴν παραδέχομαι μόνον, ἀπλῶς ὅπως καὶ σεῖς... Συνάμα, ὁφείλω νὰ τὸ εἶπω, τρέφω φόβον τινά.

— "Α !

— Ἀφοῦ τὸ περιστροφόν ἐξηφανίσθη, τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Πενσὼν ἀνευρεθὲν ἐν τῷ δάσει τῆς Ἀλλάττης ὠμοιάζει πρὸς τὸ ἰδικόν μου, οὐδόλως παρὰδοξον νὰ ἦναι πράγματι τὸ ἰδικόν μου.

Ὁ Γεράρδος συνέστειλε κίνησιν ἀγωνίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀνακριτὴν, αὐτὸς ἤρκεσθη νὰ σκεφθῇ :

— "Ω ! ὦ ! Προκαταλαμβάνει τὰ πράγματα. Εἶνε λίαν ἐπιδέξιος.

Μετὰ τινὰ σιγὴν :

— Πολὺ ἐπιπολαίως ὁμιλεῖτε περὶ αὐτοῦ τοῦ ζητήματος, κύριε, εἶπεν ὁ Λωζιέ, καὶ ὡς περὶ πράγματος φυσικωτάτου. Γνωρίζετε ὅτι τοῦτο εἶνε σοδρόν ;

— Δὲν τὸ ἀμφιβάλλω.
 — Πῶς τὸ περίστροφόν σας ἐξῆλθεν ἀπ' ἐδῶ;
 — Τὸ ἀγνοῶ ἀπολύτως, ἀφ' οὗ περιέμενον νὰ τὸ εὕρισκον εἰς τὴν θέσιν του.
 — Δὲν ἔχετε ὑπονοίαις;
 — Καμμίαν. Ἐπὶ τίνος, σὰς ἐρωτῶ.
 — Οὐδεὶς συνήθιζε νὰ κάμνη χρῆσιν τοῦ περιστρόφου σας;
 — Οὐδεὶς... Ἐκτὸς ἂν ὁ σύντροφός μου, ὁ κ. Δάγκερ δὲ Μερριενβάλ δὲν ἦλθε καὶ τὸ ἔλαβε κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου...
 — Εἶνε τοῦτο πιθανόν;
 — Τὸ ἀμφιβάλλω, διότι ὁ κ. Δάγκερ ἔχει ὅπλα ἰδικὰ του.
 — Κατοικεῖ εἰς διαμέρισμα τῆς οἰκίας αὐτῆς, νομίζω;
 — Ναί, καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς εὐρίσκεται, διότι ἔμαθον πρὸ μικροῦ ὅτι ὑποφέρει καὶ εἶνε κλινῆρης.
 — Προτοῦ τὸν ταράζωμεν, ἤθελον νὰ παρυσιάζον εἰς τὸν θαλαμηπόλον σας τὸ περίστροφον τὸ ὁποῖον εὕρομεν ἐντὸς τοῦ δα-
 σους.
 — Νὰ τὸν καλέσωμεν.
 Ὁ Βωφόρτ ἐσήμανεν ἐκ νέου.
 Ὁ Γιάννης παρυσιάσθη.
 Ὁ ἀνακριτὴς ἀπέθηκε τὸ ὅπλον ἐπὶ τῆς τραπέζης.
 "Ὅτε ὁ θεράπων εἰσῆλθεν, ἐκπληκτος ὀ-
 λignon δι' αὐτὰς τὰς ἐπανεληλυμένους προσ-
 κλήσεις καὶ ἀποπομπάς, τὸ βλέμμα του ἔ-
 πεσε τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ περι-
 στρόφου.
 Τὸ βλέμμα του ἐμαρτύρησε τὴν ἐκπλη-
 ξίν του.
 — "Α! τὸ ἀνεύρετε; πῶς ἦτο;
 — Εἶσαι βέβαιος ὅτι αὐτὸ εἶνε τὸ περί-
 στροφον τοῦ κυρίου σου;
 — Διαβόλε!
 Ὁ θαλαμηπόλος ἔλαβε τὸ περίστροφον,
 τὸ περιέστρεψε πανταχόθεν, εἶτα τὸ ἀπέθη-
 κε καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς τραπέζης.
 — Λοιπόν;
 — Λοιπόν, δὲν μοῦ μένει καμμία ἀμφι-
 βολία. Ἄλλως τε ὁ κύριός μου δὲν θὰ ἔχει
 γνώμη διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ἰδικήν μου. Ἐ-
 ρωτήσατέ τον. Ἀλήθεια, κύριε;
 — Ἐν τούτοις, πολλὰ ὑπάρχουσι περί-
 στροφα τοῦ αὐτοῦ εἶδους, μὲ παρόμοιον χρω-
 ματισμὸν καὶ παρομοίαν κἀννην.
 — Ναί, τὸ παραδέχομαι. Ἄλλ' ἔχω δύο
 λόγους ὅπως σὰς διαδεχαιώσω ὅτι αὐτὸ ἐδῶ
 εἶνε τὸ ἰδικόν μας.
 — Δύο λόγους; Ὅποιους;
 Καὶ ὁ ἀνακριτὴς, ὡς καὶ ὁ Πενσὼν, ἡ-
 κρώοντο μετ' ἐνδιαφέροντος.
 — Ἐν πρώτοις, αὐτὴν ἐδῶ τὴν σκουριά
 ... Παρτηρήσατε καὶ ἡ εὐγενία σας... Ὅσο
 καὶ ἂν ἔκαμα δὲν ἡμπόρεσα νὰ τὴν ἐξελεί-
 ψω. Εἶνε ἀπὸ λάθος τοῦ κυρίου ὅπου εἶχε
 λησμονήσει τὸ περίστροφόν του στὴν τραπέζην
 τῆς σκοποβολῆς...
 — Ἐἴχετε δίκαιον, κύριε Βωφόρτ.
 — Βλέπετε, κύριε, αἱ πρῶταί μου ὑπο-
 ψίαι δὲν μὲ ἡπάτων. Ἴδού αὐταὶ πιστοποι-
 ούμεναι.
 — Καὶ ὁ δεύτερος λόγος; ἠρώτησεν ὁ
 Λωζιέ τὸν θαλαμηπόλον.

— Μία ἡμέρα, ἐνῶ ἐκαθαρίζα τὸ περι-
 στροφον, μοῦ εἶχε ξεγλυστρίσει, καὶ ἔγινε
 στὴν καννὴν του αὐτὸ ἐδῶ τὸ σημάδι, εἰς
 τὸ ὁποῖον ὁ κύριος πολὺ μὲ εἶχε μαλῶσει.
 — Τῶνόντι, εἶπεν ὁ Βωφόρτ, τὸ εἶχον λη-
 σμονήσει.
 — Ἐγὼ, τὸ ἐνθυμοῦμαι, διότι εἶμαι πο-
 λὺ ἀποσιωμένος εἰς τὸν κύριον, καὶ αἰσθα-
 νομαι βαθυτάτην λύπην ὅταν ὁ κύριος μὲ
 μαλῶνει.
 — Τότε, οὐδεμία πλέον ἀμφιβολία, κύ-
 ριε Βωφόρτ...
 — Οὐδεμία, κύριε Λωζιέ.
 — Τὸ περίστροφον αὐτὸ εἶνε τὸ ἰδικόν
 σας;
 — Μοὶ ἀνήκει.
 — Εὐαρεστείθε νὰ μὲ πληροσφῶρητε
 λοιπὸν πῶς ἡδυνήθη νὰ ἐξαφηνισθῇ ἀπ' ἐδῶ
 καὶ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν φόνον του Βαλόν;
 — Αἱ! κύριε, ὑπέλαθεν ὁ Βωφόρτ μετὰ
 τίνος ἀδημονίας, σὰς ἔχω ἤδη εἶπει ὅτι αὐ-
 τὴν τὴν ἐξήγησιν δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σὰς
 τὴν παρασχω. Ἐγὼ μάλλον δικαιοῦμαι νὰ
 σὰς ἐρωτῶ. Διότι δὲν εἶνε τοῦ ἐπαγγέλμα-
 τός μου, ἀλλὰ τοῦ ἰδικοῦ σας, ἡ ἐξήγησις
 τῶν μυστηρίων.
 — Τοῦ παρόντος μυστηρίου ἡ διαλευκάν-
 σις δὲν ἐνέχει δυσκολίας, κύριε.
 — Μεγαλὴν θὰ μοὶ παρείχετε ἐκδούλευ-
 σιν ἂν εὐαρεστείθε νὰ μοὶ διώτετε τὴν λύσιν
 τοῦ αἰνίγματος.
 — Ἴδού αὐτὴ. Ἐκάματε χρῆσιν τοῦ πε-
 ριστρόφου χθὲς τὸ πρωί. Ὁ ὑπῆρέτης τὸ ἐ-
 καθαρίσε, τὸ ἔβαλεν εἰς τὴν θέσιν του. Προ-
 τοῦ ἀναχωρήσατε, εὐρίσκετο ἐκεῖ. Εὐθὺς με-
 τὰ τὴν ἀναχώρησίν σας, ὁ ὑπῆρέτης σας
 διαβεβαίωσεν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἐκεῖ πλέον. Τὸ
 εἶχετε λοιπὸν παραλαβεῖ μαζὺ σας;
 — Εἶνε πλάνη.
 — Τὸ εἶχετε παραλαβεῖ, κύριε Βωφόρτ,
 καὶ σεῖς καὶ μόνος εἴσθε ὁ ἀπολέσας αὐτὸ
 ἐντὸς τοῦ δάσους.
 Ὁ Βωφόρτ ὕψωσε τοὺς ὤμους ἡκιστα εὐ-
 λαβῶς.
 — Εἰπέτε λοιπὸν ἀπροκαλύπτως ὅτι ἐγὼ
 εἶμαι ὁ φονεύσας τὸν ἀτυχῆ Βαλόν, πρὸς
 τὸν ὁποῖον ἔτρεπον εἰλικρινῆ ἀφοσίωσιν.
 — Δὲν διευτύωσα καμμίαν κατηγορίαν,
 κύριε, ἀλλὰ δὲν θὰ σὰς ἀφήσω ν' ἀγνοῇτε
 ἐπὶ πλέον ὅτι ἀπὸ τῆς πρωίας τῆς σήμερον
 ἔχω ἀποκομίσει ἐνδείξεις λίαν ἐπιβαρυντικὰς
 δι' ὑμᾶς... καὶ εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἀνάγκην
 νὰ σὰς ἔχω ὑπὸ ἐπιτήρησιν, ἕως οὗ αἱ ἐνδεί-
 ξεις αὐταὶ ἐπαρκῶς διευκρινισθῶσιν.
 Ὁ Βωφόρτ ἠνεορθώθη ἀποτόμως.
 — Μὲ συλλαμβάνετε...
 — Ναί.
 — Μὲ συλλαμβάνετε, ἐμεῖ;.. Τί σημά-
 νει αὐτὸς ὁ ἀστεϊσμός;
 — Εὐαρεστήθητε νὰ μᾶς ἀκολουθήσητε,
 κύριε.
 — Ἄλλ' ἐπὶ τέλους δύναμαι νὰ μάθω
 πῶς βασιζέται μία τόσον γελία ἐνοχοποίη-
 σις;... Ἄν ἀορίστους μόνον ἔχετε ἐνδείξεις,
 δύνασθε, ἕως οὗ τὸ πρᾶγμα διαλευκανθῇ.
 νὰ μὲ ἀφήσητε ἐδῶ ὑπὸ φύλαξιν. Ἐχετε
 τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου ὅτι δὲν θὰ πειρα-
 θῶ ποσῶς νὰ δραπετεύσω. Καὶ ἔπειτα, ὁ
 Πενσὼν δύναται νὰ μοὶ κάμῃ συντροφίαν.

— "Οχι. Μὴ περιμένετε τοιοῦτό τι.
 Ὁ Βωφόρτ εἰσήγησεν.
 Ἐθεώρησεν ἐναλλάξ τοὺς τρεῖς ἐκεῖ εὐ-
 ρισκομένους ἄνδρας, εἶτα τὸν Γιάννην ὅστις
 ἐκλαίεν.
 Ἡ ὄψις τοῦ Λωζιέ ἦτο, ὡς πάντοτε, ψυ-
 χρὰ καὶ ἀπηνής. Ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀνακρι-
 τοῦ ἐγγὺς τοῦ νὰ ἐκτελεσθῇ. Ἄλλως τε αἱ
 συλλεγεῖσαι ἐνδείξεις ἦσαν ἐπαρκεῖς ὅπως
 ἐπιφέρωσι κράτησιν.
 Ὁ Πενσὼν, ἐξ ἐναντίας, δὲν ἦτο ποσῶς
 γαλήνιος. Ἀνεκινεῖτο ἐπὶ τοῦ καθίσματός
 του, ἐθεώρει ὅτ' ἐμὲν τὸν Γεράρδον, ὅτ' ἐμὲ
 τὸν Λωζιέ, ἄλλοτε τὸν Βωφόρτ.
 Ἄλλ' ὁ Λωζιέ δὲν τὸν ἠρώτα.
 Ἐπειτα, ἡ ἀνακαλύψις τοῦ ὅτι τὸ πε-
 ρίστροφον ἀνῆκεν εἰς τὸν Βωφόρτ, εἶχεν ἀ-
 ναστατώσει, δέον νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, καὶ
 τοῦ Πενσὼν τὰς ιδέας.
 Ὁ Γεράρδος, ὡχρὸς καὶ ἀναυδός, δὲν ἐ-
 τόλμα νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὀφθαλμούς πρὸς τὸν
 συζυγον τῆς Μαρκελίνας.
 Ὁ Λωζιέ τῷ τὸ εἶχεν, ὡς ἐνθυμούμεθα,
 εἶπει:
 — Ἀναμένω ἀνακαλύψιν σπουδαιότεραν
 τῆς ἰδικῆς σας...
 Καὶ τὴν ἀνακαλύψιν αὐτὴν, τὴν ἔκαμεν
 ἥδη.
 Καὶ μεθ' ὅλην τὴν πρὸς τὸν Βωφόρτ φι-
 λίαν του, μεθ' ὅλην τὴν πεπειθισίν του περὶ
 τῆς ἀνικανότητος τοῦ ἀγαθοῦ ἀνθρώπου πρὸς
 διαπραξίν τοιοῦτου βαρέος ἐγκλήματος, δὲν
 ἡδύνατο ἢ ν' ἀναγνωρίζῃ ὅτι ὁ Λωζιέ ἐδι-
 κκιστο νὰ δεικνύηται αὐστηρὸς καὶ νὰ λαμ-
 βάνῃ τὰς δεούσας προφυλάξεις.
 Ἀναμφιβόλως, ἡ ὄψις τοῦ ἱατροῦ ἐξέ-
 φραζε τὴν ιδέαν του ταύτην, διότι ὁ Βω-
 φόρτ, ὅστις τὸν ἠτένιζεν, ἐπιθύρυσεν ἀλγει-
 νῶς, συνάπτων μετὰ θλίψεως τὰς χεῖρας:
 — Καὶ σεῖς λοιπὸν, κύριε Γεράρδος μὲ
 πιστεύετε ἐνοχον; Εἶνε δυνατόν;
 Ὁ Γεράρδος ἠγέρθη καὶ ἐπορεύθη ὅπως
 τῷ θλίψῃ τὴν χεῖρα.
 — "Οχι, εἶπε διὰ φωνῆς ἡχηρᾶς. Ἡ
 τύχη ἔχει συνενώσει ἐναντίον σας, γεγονότα
 τινὰ μὴ διαλευκανθέντα ἔτι, καὶ τὰ ὁποῖα
 ἅμα διευκρινισθῶσι, θὰ στραφῶσι πρὸς τι-
 μὴν σας, φίλτατε κ. Βωφόρτ.
 Καὶ ὁ ἱατρὸς προσέθηκε μετὰ συγκινή-
 σεως:
 — Συνέτεινα, καὶ ἐγὼ, εἰς τὴν δυστυ-
 χίαν σας...
 — Τίνι τρόπῳ;
 — Διὰ τῶν ἐπὶ τῆς πληγῆς σας παρκα-
 τηρήσεων μου ἐν τῇ ἱατροδικαστικῇ μου ἐκ-
 θέσει.
 — Τὸ ὑποπτευόμην ὅτι δὲν ἦσθε τὸ πρωὶ
 ὁ αὐτός ὡς πρὸς ἐμέ. Τί ἀνεκαλύψατε, φίλε
 μου;
 — Αὐτὸ δὲν ἀφορᾷ ἐμέ. Ὑπέβλεπον τὰς
 παρτηρήσεις μου εἰς τὸν κ. Λωζιέ. Θὰ κά-
 μῃ χρῆσιν αὐτῶν ὡς ὁ ἴδιος θέλῃ.
 Τότε ὁ Βωφόρτ ἀποταθείς πρὸς τὸν ἀνα-
 κριτὴν:
 — Δύναμαι νὰ μάθω τὴν ἐκθεσιν αὐτῆς;
 — Ἀργότερον.
 [Ἐπειτα συνέχεια]